



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Fifkou ve věci

žalobce: **L. H.**
zastoupený Mgr. Zdeňkem Stránským, advokátem
sídlem náměstí Václava Hanky 828, 544 01 Dvůr Králové nad Labem

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2023, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci náklady soudního řízení ve výši 5 754,80 Kč k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 8. 11. 2023 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2023, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 6. 2023, č. j. X. Správní orgán prvního stupně zamítl žádost žalobce o invalidní důchod, protože podle posudku ze dne 1. 6. 2023 poklesla pracovní schopnost žalobce toliko o 30 %. Ačkoliv žalobce v námitkách uváděl, že jeho zdravotní stav se zhoršil, rozhodl odvolací správní orgán, že napadené rozhodnutí

bylo správné. Nechal vyhotovit nový posudek ze dne 5. 9. 2023, jehož závěrem bylo (shodně s předchozím posudkem), že pracovní schopnost žalobce se snížila o 30 %, tedy méně, než je stanoveno v § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“).

2. Žalobce napadl shora uvedené závěry správních orgánů žalobou ze dne 8. 11. 2023. Uvedl, že v průběhu řízení před správním orgánem mu dne 28. 5. 2023 praskl zanícený žlučník, byl ve vážném zdravotním stavu a udržován v umělém spánku, v souvislosti s tím došlo k odumření podstatné části třech prstů levé ruky žalobce, které musely být amputovány. Ani to nebylo pro žalovanou důvodem pro přehodnocení jejího závěru, že žalobce není invalidní. Žalobce namítal, že jeho zdravotní stav byl různými posudkovými lékaři posuzován značně rozdílně a vždy k jeho tíži. Žalobce dále sdělil, že není objektivně schopen vykonávat dosavadní práci jako správce objektu, trpí stálými bolestmi nosných kloubů, má ztížený pohyb, trpí chronickými bolestmi zad i levého ramene, je omezen ve využití levé ruky. Žalobce se proto domníval, že hodnocení jeho pracovní schopnosti je nesprávné, sám měl za to, že jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 40 %. Navrhl, aby po vypracování nového posudku správní soud napadené rozhodnutí žalované zrušil.
3. Žalovaná se k žalobě vyjádřila podáním ze dne 1. 12. 2023, ve kterém odkázala na své stanovisko uvedené v napadeném rozhodnutí. Uvedla, že vycházela z posudků, podle kterých byl žalobce pracovníčně omezen maximálně do 30 %, což je méně, než je potřeba pro závěr o invaliditě ve smyslu § 39 odst. 1 ZDP.
4. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
5. Při ústním jednání dne 30. 4. 2024 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud provedl dokazování listinami založenými do spisu správního orgánu a především posudkem posudkové komise MPSV ev. č. SZ/2023/2321-HK. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalované, tj. ke dni 14. 9. 2023, invalidní, přičemž jeho zdravotní stav odpovídal invaliditě prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP. Posudková komise zdůraznila, že tento závěr učinila na základě lékařské dokumentace, kterou měly k dispozici i předchozí posudkové orgány, ale také jí byly předloženy další lékařské zprávy a žalobce byl vyšetřen přímo při jednání posudkové komise. Z toho vyplynul závěr, že žalobcova pracovní schopnost poklesla o 35 %.
6. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Podle § 39 odst. 1 ZDP je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle 2. odstavce jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
8. Podle § 39 odst. 4 ZDP se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
9. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
10. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, dostupný na www.nssoud.cz, stejně jako další zde citovaná rozhodnutí NSS). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20, se uvádí, že správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).
11. V řízení před krajským soudem bylo prokázáno posudkem posudkové komise MPSV ev. č. SZ/2023/2321-HK, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. 14. 9. 2023) invalidní pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) ZDP. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 35 %.
12. Soud své rozhodnutí opírá o závěry posudku posudkové komise, který se liší od posouzení lékaři OSSZ a ČSSZ (v námitkovém řízení) co do zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti, z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek posudkové komise MPSV ev. č. SZ/2023/2321-HK, soud považuje za objektivní a přesvědčivý (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20 ohledně testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), neboť obsahuje posouzení zdravotního stavu žalobce a jeho rozhodujícího onemocnění, podrobně hodnotí odborné lékařské nálezy a potvrzuje námitku žalobce, že jsou dány důvody pro přiznání invalidity prvního stupně.
13. Správní orgány dospěly na základě jim dostupných podkladů k závěru, že ke vzniku invalidity u žalobce nedošlo, tento závěr ale ve světle výše citovaných zjištění neobstojí.

14. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správními orgány došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované podle § 78 odst. 1 s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně se věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných soudem, konkrétně že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP.
15. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci náleží náhrada nákladů řízení úspěšnému žalobci. Náklady jsou tvořeny především odměnou advokáta za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, účast při jednání) po 1 000 Kč (§ 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, dále jen „AT“). Soud žalobci nepřiznal odměnu počítanou podle § 9 odst. 4 AT (tj. 3 100 Kč za jeden úkon právní služby), jak vyúčtoval žalobcův zástupce, neboť ve věcech nároků fyzických osob v oblasti důchodového pojištění musí být stanovena podle § 9 odst. 2 AT, tedy z tarifní hodnoty 5 000 Kč, takže odměna podle § 7 AT činí 1 000 Kč za jeden úkon právní služby. Ke každému z úkonů právní služby náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 1, 4 AT ve výši 300 Kč. Žalobci dále náleží náhrada za náklady cesty jeho zástupce k jednání ze Dvora Králové nad Labem do Hradce Králové a zpět, celkem 76 km při průměrné spotřebě vozidla 5,6 litru nafty na 100 km, ceně nafty 38,70 Kč (dle vyhlášky č. 398/2023 Sb.) a sazbě základní náhrady 5,60 Kč/km, když zástupce žalobce žádal přiznat na cestovním toliko 456 Kč bez DPH. Dále účtoval náhradu za čas promeškaný cestou k jednání ve výši 400 Kč (4 půlhodiny po 100 Kč podle § 14 odst. 1, 3 AT). Soud dále přiznal náhradu za DPH ve výši 21 % ze součtu 4 756 Kč (3 x 1 000 + 3 x 300 + 456 + 400), celkem tak žalobci náleží náhrada 5 754,80 Kč, kterou je třeba uhradit k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. za použití § 64 s. ř. s.) ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 30. dubna 2024

JUDr. Jan Fífk a v. r.
samosoudce